Ч. 68. Неділя 25 марта (7 цьвітня) 1901. Рік XI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жаданє і за зложенєм оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К. 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К. 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

(До ситуациї. — Справа студентских розрухів в Росиї. — Манджурска справа і Японія).

Після донесеня ческих Narodn-их List-ів буде предложений на першім засїданю палати послів закон о будові водних доріг. Предложенє буде обіймати будову каналу Дунай-Одра, будову каналу Одра-Молдава, між Будієвицями а Корнайбурґом будову каналу Дунай-Молдава-Лаба і каналу Одра-Висла-Днїстер. Крім того будуть уреґульовані Дунай і Лаба в тих місцях, в котрих реґуляция покаже ся потрібною. Будова зачне ся в 1906 роцї, а скінчить ся найдальше за 20 літ. Краї, громади і інтересовані особи будуть візвані до участи в коштах будови. Окрема комісия буде наглядати технїчне переведенє будови. — З Відня доносять, що переговори в справі будови водних доріг, ведені між референтами міністерств, вже скінчили ся і тепер лиш рада міністрів має рішати о внесеннях. В правительственних кругах думають, що будова каналів не зачне ся перед 1906 роком, бо до сего часу буде тревати ревізия траси, викінченє спеціяльних проєктів і переведенє вивлащеня. — Тарифова комісия промислової ради виготовила в справі будови водних доріг справозданє і внесеня. В тім справозданю читаємо, що через будову каналу Дунай-Одра-Висла, ощадности на перевозї товарів винесуть звиж 13 мілїонів корон річно.

В Берлинї одержано вісти о виявлюваній росийскими офіцирами симпатиї для студентів з нагоди послїдних розрухів. Богато офіцирів цїлком отверто протестувало і виступало против поведеня поліциї і козаків. В Москві офіцири, котрим поручено сторожу над арештованими студентами, позволили їм не лише свобідно виголошувати промови, але брали самі живу участь в дискусиї, а коли якийсь полковник хотїв виступити против студентів, офіцири не допустили до того. В Петербурзї, дня 17 марта, кількох офіцирів кричало на козаків, аби уступили, а один з них добув навіть шаблї і рубнув якогось козака. — З Петербурга доносять, що поліциї повело ся відкрити бюро тайного революцийного комітету. Сильний відділ поліциї обсадив в ночи дім, де містило ся то бюро, а другий відділ вдер ся до середини. Знаходячі ся там особи приняли поліцию стрілами з револьверів, при чім кількох поліцаїв ранено. По завзятім опорі арештовано всї особи, котрих в льокали було 72. Забрано також революцийну друкарню, з котрої виходили всї відозви тайного комітету, складані головно студентами. Доси арештовано більше як 3000 осіб. Говорять, що Толстого арештовано в дорозї з Москви до Ясної Поляни. Де він тепер находить ся, нїхто не знає.

Демонстрациї відбувають ся не лиш в більших університетских містах. Робітники хотїли також урядити велику домонстрацию перед царскою палатою в Царскім Селї. Однак поліция довідала ся о тім скорше, і своїми зарядженями унеможливила демонстрацию. При тім арештовано богато робітників.

Англійска праса доказує, що справа манджурска значно заострила ся в послїдних днях, а особливо Японія старає ся не допустити до заключеня хіньско-росийского договора і скористає з першої нагоди, аби розпочати війну. Уоруженя Японії — після тих часописий — поступали так далеко, що кождої хвилї може прийти до борби. Так само говорить Японець Кісак Тамай, котрий видає в Берлинї місячник під назвою Ostasien. Старає ся він в послїднім місячнику доказати, що Японія мусить стреміти до остаточного полагодженя всїх своїх непорозумінь з Росиєю перед викінченєм сибірской зелїзницї. То стало ся конечним від часу, як держави европейскі вмішали ся в хіньско-японьску війну. Вправдї росийске правительство дуже миролюбиве і в послїдних двох лїтах Росия богато зробила для удержаня мира, але між Японією а Росиєю не можуть витворити ся сердечні відносини, доки спірні справи не будуть рішені на полях битви. Аж коли то стане ся зникнуть всї причини непорозуміня. — З Йокогами доносять, що президент висшої палати виголосив промову, в котрій обговорював можливість війни з причини Манджуриї. Висказав гадку, що Японія може числити на приязну підпору Німеччини і Англії і що своєю армією буде в силї усунути Росию з Манджуриї. Японія мала письменно зобовязати ся супротив Хіни понести разом з нею наслїдки непідписаня манджурского договора, навіть на случай, коли би се мало довести до війни. Петербурский дневник „Новости“ зачинають писати на тему користий росийско-японьского союза. Можлива річ, що в відносинах обох держав наступить зворот.

---

52)

ФІРМА ДЖІРДЛЬСТОН

(З англійского — Конана Дойлї).

(Дальше).

46.

Езра Джірдльстон показав вже нераз в своїм житю, в Африцї і деинде, що уміє знайти ся в ситуациї, і в найкоротшім часї зміркувати, як найлїпше поступати. Ту свою прикмету не показав він нїколи виразнїйше, як в тій страшній хвили, коли зрозумів добре, що злочин, в котрім він брав участь, не лиш не удав ся, але єго ще й викрито, та що єго батько і він злочинцї, за котрими гонять. З тою самою бистротою погляду, яка робила єго знаменитим купцем, зміркував він в однїй хвили, який лиш одинокий можливий спосіб ратунку, і не гаючись, взяв ся до него. Коби они лиш могли дістати ся на корабель капітана Гемільтона Міґса, то сьміли би ся вже зі всякої погонї.

„Чорний Орел“ пустив ся був долї Тамізою тої самої суботи, що була так богата в злощасні події. Міґс хотїв пристанути коло Ґревсенд а відтак навернути до Давнїв, і там важдати на послїдні інструкциї фірми. Коли-б они могли єго захопити, заким би він відплив, то ледви чи він міг би був довідати ся чогось о тім, що стало ся. На щастє, була на другий день недїля, коли не виходили нїякі ранїшні ґазети, котрі би єму о тім донесли, що стало ся Гемшір. Потребували лиш подати єму таку причину, в котру би він повірив, що они хотїли би з ним їхати, а опісля лишити ся на іспаньскім побережу. Коби їм лиш Англія щезла з очий і коби они вже плили на океанї, то який би детектив схотїв би тогди тронити їх?

Коли би Самсон вернув, то все би вияснило ся. Але Езра гадав собі, що то би досить довго потягнуло ся, заким би рибак вернув домів. Вітер, що тепер був догідний для него, дув би тогди як-раз єму в очи. Могло би й так стати ся, що вода може й який тиждень носила би єго по морю. В такім случаю мав Езра надію уйти всякої небезпечности. Він зашив був собі в камизельку на плечах пять тисячів фунтів банкнотами анґлійского банку, бо знав, що скорше, чи пізнїйше прийде до банкротства, отже й забезпечив ся вже наперед. З тими грішми — він був певний того — міг би він в новім сьвітї розпочати нове житє, а що був молодий і енерґічний, то й мав надію на успіх. Що до свого батька, то він був постановив собі рішучо лишити єго при першій лїпшій нагоді самому собі.

Корабель плив через цїлу ніч на всхід, а оба втїкачі сидїли на покладї, змоклі аж до нитки від дощу та бризкаючих филь, але з тим чувством, що тота буря довкола них як-раз для них на руку, щоби розганяти їм їх власні гадки. Лїпший той вихор і тото розшалїле море, як гадка о убитій дївчинї на шинах і тоті гончі пси закона.

Езра показав був раз на місяць, на котрого кружку дві хмари зробили були прямокутний знак.

— Подиви ся оп там! — відозвав ся він. — То виглядає як шибениця.

— Шож варте ще жите? — сказав на те батько, а холодне сьвітло місяця присьвітило на єго запавші очи.

— Для тебе певно вже не богато — відповів син. — Ти вже досить нажив ся, але я ще молодий і замало ще сьвіта видїв. Менї ще не хоче ся гинути нуждeнно.

— Бідний хлопчище! — замуркотів батько бідний хлопчище!

— Ще мене не зловили — сказав Езра. — А хоч би й зловили, то ще велике питанє, чи би менї що зробили. Чей же не повісять трох за одного. От тілько всего, що ти би повис.

О другій годинї досьвіта побачили они ряд сьвітел, а рибак сказав їм, що то місто Вортінґ. Ще не зачинало зоріти, як они переплили попри ще яснїйшу і більшу купу сьвітячих точок, що показували положенє міста Брайтон. Уїхали були майже вже половину дороги. Коли зачало свитати, зачали збирати ся на північнім овиді чорні тучеві хмари і кидали довгу тінь на побереже. На всїх инших місцях було небо ясне, хиба що лиш десь недесь сунула ся купка білої мраки, мов би то лїтало у воздушнім океанї піре якоїсь птиці велита. Тоті самотні хмарочки, що при ранїм сьвітлї настаючого дня були перловосиві, закрасили ся поволи лїлієво, відтак потемнїли на червоно, аж параз заяснїли шкарлатом, коли ясно-червоний край сонця висунув ся маєстатично понад овид. Цїле небо було вкрите красками, почавши від делїкатно-голубої в самім наверху, аж до найяснїйшої пурпурової

Новинки.

Львів дня 6 го цьвітня 1901.

— **Іменованя.** Є. В. Цїсар іменував старшого радника скарбового маючого титул і характер радника двора Яна Касишпака радником двора в краєвій дирекциї скарбу у Львові, а старшому радникови скарбовому у Львові Кар. Фріцови надав титул радника двора. — П. Президент мінїстрів іменував віцесекретаря в мінїстерстві справ внутрішних Стан. Ґродзїцкого старостою для Галичини.

— **Гостина Впреосьв. Митрополита Шептицкого в Бережанах.** Пишуть нам: Дня 30-го марта 1901 р. о годинї $8\frac{1}{2}$ вечером приїхав до Бережан Впреосьв. Митрополит, аби відправити реколекциї з учениками тутешної ґімназиї і заїхав до дому о. Теодора Кордуби, пароха і декана бережаньского. Приїзду достойного гостя дожидали в домі о. Кордуби п. староста, бурмістр міста п. Мариновский, директор ґімназиї др. Ґжеґорчик з кількома учителями і катихитами. По приїздї слїдували відповідні привіти. Дня 31 марта і 1 та 2 цьвітня відбували ся реколекциї учеників, а крім того Впреосьв. Митрополит відвідав школи народні мужеску і женьску, руску бурсу, товариство „Боян" та складав візити численним особам в Бережанах. Дня 1 цьвітня відбув ся у о. Кордуби обід, в котрім взяли участь начальники властий і богато осіб з руской інтеліґенциї. Дня 2-го цьвітня о годинї 4-ій по полудни відїхав Митрополит в супроводї старости і повітового маршалка до Краснопущи. В Плихові під Красноцущою попращали представителї властий Митрополита. В Красноцущи відбувають ся реколекциї для сьвящеників кількох деканатів, до чого зголосило ся 40 сьвящеників. В суботу по реколекциях від'їде Впреосьв. Митрополит до Львова.

— **Крил. о. Мандичевский,** парох в Надвірнїй, посол до сойму і ради державної та й маршалок надвірняньской ради повітової, зрезиґнував з маршалківства, котре сповняв 25 лїт.

— **Смерть при престолї.** У Львові помер вчера скоропостижно евангелицкий пастор львівский Ґрафль в хвили, коли при престолї відправляв торжественне богослуженє. Всякий ратунок показав ся безуспішним. Покійний Ґрафль числив 58 лїт. У Львові тїшив ся симпатиєю.

— **Зміна власности.** Більшу посїлість Жабокруки, в товмацкім повітї, купив від товариства кредитового земского о. Едвард Хлопецкий, парох з Завадки коло Самбора за 200.000 корон.

— **В Бориславі** займили ся дня 3-го с. м. в копальни воску ґази. Кількох робітників єсть сильно попарених. Причиною вибуху була хибно устроєна вентиляция.

— **Іспити** з ручних жіночих робіт розпічнуть ся в учительскій семинариї в Станиславові дня 9 мая о год. 8 рано. Поданя треба вносити найдальше до 5 мая.

— **Нещастна пригода.** З Борщева доносять: Селянку зі Скали Анну Домирецку, що копала оногди на тамошнім ланї двірскім глину, присипала земля, в наслїдок чого нещастна погибла на місци.

— **Осторога.** Гамбурский відділ міжнародного союза для опіки над еміґрантами оголошує ось таку відозву: В виду сумної подїї, що тисячі молодих дївчат з міст і сїл, прибувши до великого міста, стають ся жертвою визиску, „Гамбурский міжнародний відділ" (Стоваришенє против неморальности) чує ся приневоленим, звернути ся з горячим прошенєм до родичів, учителїв, опікунів і сьвящеників, аби зволили звернути увагу всїх молодих дївчат на небезпечність, яка їм звідтам грозить. Ріжні люди за посередництвом оголошень стягають дївчата до великих міст, щоби їх опісля загирити де в якій реставрациї або кавярни в Нїмеччинї або за морем. Тї як раз місця найнебезпечнїйші, бо там дївчата падуть жертвою неморальности. Число тих жертв доходить до величезних розмірів. Звертає ся отже увагу, що по всїх нїмецких містах і в Гамбурзї (адреси: Frl. L. G. Heymann, Paulstrasse 35, або Frl. Marie Baumgarten, Königstrasse 40/42) находять ся товариства жіночі або міжнародні союзи, де можна даром порадити ся і вишукати собі відповідну і безпечну службу. В Льондонї істнує також подібне товариство, а адреса его: International Vigilance Society, London.

— **З Бобреччини** пишуть: В місті Бібрцї і в околици панує скаженина між псами. Сими днями покусав скажений пес ялівку господаря Гаврищина з Лопушної. В Ланах на приказ жандарма повистрілювано майже всї пси, а що при тамошних порядках не закопано їх як належало ся, але покинено в поблизькім лїсї, то показила ся дика зьвірина. Недавно скажений лис покусав сина тамошного сьвященика, а скажений борсук покусав одного селянина. Обох відослано до Пастерівскої клїніки в Кракові.

— **Помер:** Антін Волошинович, член основатель і начальний книговодець „Народної Торговлї", у Львові, дня 4 цьвітня с. р. в 59-ім роцї житя. Похорон відбув ся нинї.

Господарство, промисл, торговля, ґіґієна і вихованє.

Ради господарскі.

Не забувайте робити компост, бо то важна річ в господарстві, а нїчого не коштує.

— Кілька слів про садженє дерев овочевих. Перед садженєм дерев овочевих треба насамперед цїле місце, де мають ся садити дерева, скопати а відтак покопати ями на дерево. При садженю важна річ, щоби кожде дерево дістало тільки місця, щоби опісля одно другого не спиняло в розвою, в наслїдок чого дерева або зле ростуть, або не родять. Віддаль одного дерева від другого рахує ся всіляко. Великі дерева як яблінки, черешнї, повинні бути віддалені від себе на 10 до 12 метрів, груші 8 до 10 м.; сливки, брескинї 5 до 7 м. Садити треба правильно а не як небудь. Правильно садити можна двояко: або після квадратів, або після трикутників. В першім случаю робить ся значником довгі рівцї, віддалені один від другого на пр. 10 метрів; на кождім з тих рівців робить ся, починаючи від

на всходї, мов би то була палєта природи, на котру она наклала кожду краску, яку лиш мала. А море відбивало ту грань красок і шумячі филї виглядали мов би зарублені яскравим шкарлатом.

— Виглядає так, як би то було море крови — сказав купець, і аж задрожав, коли глянув на то пречудне видовище.

Коли лїпше розвиднїло ся, могли оба втікачі лїпше собі взаїмно придивити ся. Оба були блїді і змінені, волосє на голові розчухране, очи кровю забіглі а попід очи темні смуги, лице викривлені від страху, який їх мучив.

— Так годі! — сказав Езра. — Коли Міґс такими нас побачить, то знюхає зараз письмо носом.

Він зачерпнув ведром води з моря а відтак знайшов в якійсь шуфлядї кусник мила і зломаний гребінь. Тим материялом зробили они трохи лад на собі. При тім обчистив один на другім одїнє, а Езра відкупив від Самсона якусь малу спортову шапку для свого батька, котра якось дивно виглядала на старім чоловіцї з лютим гранчастим лицем.

— Ось дуже красний вид! — відозвав ся Самсон і показав на побереже як-раз, коли его оба пасажири скінчили були свою тоалєту.

Они їхали попри ряд високих побережних скал, що тягнули ся далеко. Однї з них були крейдові скали, другі були темно брунатні як би лиш з самої землї. При кінци збивали ся тї скали в купу одна висше як друга і визначали ся не лиш сьмілостию своїх форм але й величезною висотою. На самім вершку стояла лїхтарня морска а то все зазначувало ся так виразно в яснім пораннім воздусї, що втікачі могли видїти зелену траву довкола будинку та й побережного вартівника на сиґнаковій стациї, котрий ходив то сюди то туди і з своєї висоти споглядав на мале судно.

На всходї від сего крейдового клинця було велике красне місто, що тягнуло ся широким півколесом понад береги круглого заливу.

— То Бічі Гед — сказав Самсон показуючи на скали. То єсть найвисше місце, коли їхати каналом в долину, а онтам вартівня, щоби давали знати про кораблї, котрі туди перепливають. То єї пан Льойд [1]) там поставив. Ну я не знаю, що то за пан, але він, мусить, робить величезні інтереси на всім, що стоїть в звязи з плавбою. То мабуть чи не якийсь адмірал або щось подібного.

Нїкотрий з Джірдльстонів не мав охоти ему то поясняти.

— Що то за місто? — спитав Езра.

— Істбирн — відповів рибак коротко і пішов поволи на передний конець судна, підчас, коли его син лишив ся при кермі.

Оба втікачі стали відтак снїдати; а що не було нїяких инших ласоців як лиш корнед біф та сухарі, і що обом не дуже хотїло ся їсти, то й борзо поснїдали. Відтак сїли собі знову на покладї та придивляли ся величавій панорамі зелених лїсів і спадаючих то знов підоймаючих ся високо в гори скал, які тягнули ся перед ними з одного боку, підчас коли з другого боку велика дорога морска була засїяна кораблями всїлякого рода почавши від портлєндских шунерів або синдерлєндских бріґів аж до величавого чотиромаштовця, що плив гордо попри них.

Езра упімнув свого батька, щоби він сів собі, бо добачив, що якісь цїкаві люди з позадної части великого корабля стали їм приглядати ся.

— Наша одїж не зовсїм така, якої можна би сподївати ся в рибацкій лоди — сказав він. На що давати людям нагоду, щоби они мололи язиками.

Все ще повівав сьвіжий вітер а корабель плив все ще дуже борзо.

О 10 годинї опинили ся коло довгих камінних терас під Гестінґс; о пів до дванацятої побачили они машти рибацких лодий з Вінчельзі. О першій обїхали острий клинець Динґеніс. Відтак взяли ся трохи дальше на широке море, так, що довга біла стїна і вежі Фолькстону та Довру лежали далеко на овидї. З другого боку слаба мрака на синїй водї зазначувала положенє француского побережа. Була майже пята година і сонце зачинало знову клонити ся на захід, коли рибак держачи руку над очима дивив ся спокійно через довший час перед себе, а відтак доторкнув ся плеча Езри.

— Видите, як онтам розбивають ся филї? — спитав він показуючи помежи вітрила.

Езра міг в далекій дали добачити довгу смугу піни, що перерывала одностайність просторої площі океана.

— То Ґудвайнскі піскові лави — говорив він дальше; а ось перед нами то кораблї, що стоять в Давнах.

Згадані кораблї були ще на милю далеко, але лице Езра стало веселїйше, коли побачив вже цїль перед собою і взяв ся ще раз робити тоалєту та й спонукав свого батька до того.

— Богу дякувати! — замуркотїв він і аж якось лекше зітхнув споглядаючи за кораблями, що показували ся щораз більші. — Онтой з самого краю то „Чорний Орел" або хиба би я дуже помилив ся. Отже він ще не поїхав.

— То „Чорний Орел" — сказав его батько повен надїї. — Пізнаю его по крою его зьвіди і по поставі маштів.

Коли під'їхали близше, то щез таки всякий сумнів.

— Видко й білу смугу на нїм — сказав Езра. — То певно він. Везїть нас, Самсоне, попри он той корабель, що там стоїть.

Рибак подивив ся ще раз перед себе. — До онтої барки, що як-раз витягає котву з води? — спитав він. — Ну, то не приїдемо вже на час.

---

[1]) Оповідаючий має тут на думцї англїйске товариство асекурацийне „Льойд" (Lloyd), що обезпечує кораблї, а котре взяло свою назву від Льойда, котрий в 1750 р. заложив був в Льондонї кавярню, де сходили ся властителї кораблїв та мореплавцї. Кавярню ту звано коротко Льойдом і звідси вийшла гадка основаня асекурацийного товариства для кораблїв, а товариство прибрало собі і назву кавярнї, взглядно єї властителя.

самого початку знаки на 10 метрів далеко і на кождім значку копає ся яму па дерево. Коли же хтось хоче садити в трикутники, то на першім рівци зробленім значником вимірює ся від початку лиш 5 метрів і тут копає ся яму; другу яму на тім самім рівци, копає ся вже на 10 м. далеко. На другім рівци копає ся яму на самім початку, а другу вже на 10 м. далеко, а так само другу і третю. На третім рівци зачинає ся копати ямки так само далеко як на першім, а на четвертім так само далеко як на другім. Звичайно садить ся в осени, але можна садити і на весні. Перед садженєм виповняють ся ями до половини землею а корінє, головно же ушкоджене притинає ся. При високо або середно пенних деревах треба рівночасно всаджувати коло них колики, але ніколи так, щоби они горішним кінцем сягали в галузє. Колики повинні бути рівні, гладкі, без кори і не загрубі а вбивати в землю треба перед садженєм дерев. По засадженю треба під деревцем зробити довкола таке заглублене мов миска щоби вода могла там задержувати ся і не спливати. Зараз по засадженю треба деревце лиш легко привязати до колика а аж тогди, коли земля добре осяде привязати остаточно. Щоби корона на деревци красно розвивала ся треба галузки притинати і найліпше лишати лиш 6 галузок, одну в середині а 5 по боках.

— Мясо крілик ів яко пожива народна (Конець). Зьвірята розплодові треба держати в окремих клітках і лиш до парованя пускати самицю вечером до клітки самця та лишати єї там через ніч. Один добрий скакун вистане на 10 до 12 самиць і длятого поменші годівельники повинні держати собі що найбільше 2 до 3 скакунів та й тих в спільці купувати і до спільного ужитку. Скоро крілики мають 4 місяці, можуть вже плодити ся і длятого треба тогди відлучити самців від самиць. В противнім случаю розмножились би крілики так, що опісля ніхто не дав би собі з ними ради, а того іменно боять ся по найбільшій части наші господарі і длятого не хотять брати ся до годівлі кріликів. Кріліки аж до другого року житя прибувають на вазі; а в першім році важать що найбільше 10 фунтів. Длятого хто хоче спровадити собі скакунчика до розплоду, то нехай не жадає такого, котрий би богато важив, бо тогди доставник пришле єму старого, годованого, котрий буде дійстно богато важити але до розплоду буде нездалий. Також не треба уживати до розплоду старих самиць отже в другім році житя, бо они або й зовсім не хотять парувати ся, або молоденьких не доглядають. Довголітні досьвіди показали, що до розплоду найліпше уживати кріликів в 6 до 8 місяців житя а так само не треба уживати розплодових зьвірят довше як що найбільше до третого року житя. Від часу до часу треба спроваджувати чисті расові кріліки, щоби приховок не зводив ся. — Крім мяса дає великий хосен ще й кожа, а хто умів би добре взяти ся до діла і стануги з яким купцем до спілки, то міг би навіть зробити добрий інтерес. Скоро би не можна шкірок добре продати, то треба їх виправити звичайним способом, і уживати, як до віку і пола зьвірят або також після того як то зимова або літна кожа, на футерка, на рукавички, до футрованя чобіт, на лежники перед постіль, і т. п. Наконець ще й гній зпід кріликів має свою вартість. З того всего виходить, що кріліки суть дуже пожиточними зьвірятами для поменших господарів і скоро лиш хтось має хоч би маленький городець та приміщенє на клітки, повинен брати ся до годівлі кріликів, а знайде в них одно жерело більше свого доходу і спосіб поліпшеня свого господарства та способу житя.

Переписка господарска.

Анд. Мел. в І.: Рак на деревах овочевих єсть хоробою, котру викликує рід галапасного грибка (Nestria diffissima Tul.) Грибок той жиє в корі кілька літ і викликує в ній звістну хоробу. До недавна не було ради на ту хоробу аж ось недавно тому якийсь данський лікар Німзен видумав масть, котра має дуже помагати. Наросток на корі вирізує ся докладно острим ножем, а очищене місце намащує ся добре спірітусом за помочию пензлика. Коли спірітус висхне замащує ся рану тою мастию. Де би тої масти дістати не знаємо. Головний склад єї есть лиш в Гамбурзі у якогось V. v. Beck-а Agnesstrasse 16.

Ф. Загор. в Лос.: 1) Масть до щіпленя робить ся головно з воску, терпентини і живиці. Єсть кілька способів робленя масти городничої і робить ся або тверду або плинну. Можна зробити слїдуючим способом: Стопити разом і добре вимішати: 40 ґр. білої живиці, 30 ґр. жовтого воску, 3 ґр. лою і 24 ґр. терпентини. — 2) Лісту тягненя льосів Інвалїдів подає часопись „Nadzieja“, видавана домом банковим A. Schellenberg-а у Львові.

Вісти господарскі, промислові і торговельні.

— **Ціна збіжа** у Львові 5 цьвітня: Пшениця 7·70 до 7·90; жито 6·60 до 6·70; овес 6·40 до 6·60; ячмінь пашний 5·50 до 6·00; ячмінь броварний 6·25 до 7·—; ріпак 10·75 до 11·—; льнянка —·— до —·—; горох до вареня 6·50 до 12·—; вика 7·75 до 8·—; бобик 6·— до 6·25; гречка 7·— до 7·50; кукурудза нова 5·80 до 6·—; хміль за 56 кільо —·— до —·—; конюшина червона 45·— до 58·—; конюшина біла 45·— до 75·—; конюшина шведска 50·— до 90·—; тимотка 20·— до 26·—.

— **Ціна телят, свиней і овець** на заріз у Відни 4 цьвітня: На торг привезено 6165 телят; 2078 живих свиний; 1779 патрошених свиний; 154 патрошених овець, 21859 ягнят. Патрошені телята плачено 78 до 88 с., ліпші 96 с. до 1·14 К., найліпші 1.16 до 1.24 К. — Молоді свині плачено по 60 до 80 с., патрошені свині на мясо по 86 до 96 с.; товсті свині по 76 до 92 с.; підсвинки по 80 до 92 с., важкі по 0.96 до 1.04 К. — Патрошені вівці по 60 до 80 с. за кільо. — Ягнята по 12 до 23 К. за пару. — Овець пригнано 1369 штук. Торг був млавий, ціна незмінена; експортові плачено по 46 до 50, ліпші по — до 53 с. за кільо.; — бракові по 42 с. до 44 с. за кільо.

ТЕЛЕҐРАМИ.

Відень 6 цьвітня. Делеґації будуть імовірно скликані дня 20 мая. Дня 6 мая відбуде ся нарада спільних міністрів над установленєм прелїмінаря.

Льондон 6 цьвітня. До Standart-у телеґрафують з Трансвалю, що Бота получивши ся з иншими бурскими ґенералами виготовив плян окруженя Кіченера.

Петербург 6 цьвітня. „Правительств. Вестник“ заявляє, що Росия готова уступити з Манджуриї тоді, коли там настануть знов нормальні відносини. Однако доки того не буде окупация Манджуриї российскими войсками мусить тревати.

Париж 6 цьвітня. Matin оповіщує розмову свого дописувателя з Крюґером. Крюґер заявив, що коли би Анґлїйці не були заслїплені, то признали би Бурам жадану независимість, бо в заміну за те готові Бури до великих уступок, котрі би на все запевнили мир в полудневій Африці.

Надіслане.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

— Витягає котву з гори! — крикнув Езра. — Чейже не гадаєте, що корабель той зараз поїде?

— Ну, то подивіть ся! — сказав на то рибак.

Коли він то говорив, побачили они насамперед як понад кораблем підняло ся широке полотно, відтак ще одно, аж наконець судно розпустило свої білі крила.

— Лиш не кажіть, що вже єго не здогонимо! — крикнув Езра і закляв сердито. — А я кажу Вам чоловіче, що мусимо здогонити. Все зависить від того.

Судно мусить три рази навертати, заким видобуде ся з Гувайнів, а коли будемо жваво плисти, то може ще й допливемо, заким оно вийде на чисту воду.

— Змилуйте ся, розпускайте всі вітрила, які лиш маєте. Розпускайте отсе тут.

Езра взяв ся сам дрожачими руками розпускати вітрило і оно під більшим напором подало ся ще більше наперед.

— Чи не маєте вже більше вітрил, щоби їх можна розпустити?

— Як би ми инакше плили, то можна би ще того з краю розпустити — відповів рибак; — але вітер змінив ся і не можемо нічого вдіяти.

— Я гадаю, що ще єго захопимо — відозвав ся Джон Джірдльстон не спускаючи очий з барки, котра була на якої півтора милї далеко від них.

— То так здає ся, бо судно ще не в повнім руху. Але оно зараз пустить ся, чи як кажеш Джордже?

Син рибака лиш кивнув головою і зареготав ся. — То чесні перегони — сказав він.

— А нагорода то наші голови — подумав собі Езра. — То не забавка, але ми доплиаємо щораз близше.

Тепер виділи зовсім добре цілу барку перед собою. Она, видко, хотіла скористати з вітру, щоби виплисти з Гудвайнів, а відтак поплисти в канал.

— Тепер навертає — відозвав ся Самсон. В сій хвили показала ся широка сторона корабля. — Коли не захопимо єго, підчас того коли він так крутить ся, то хиба таки вже зовсім єго не захопимо — сказав рибак. Коли ще раз оберне ся, то попливе просто в канал.

— Де маєте щось білого? — крикнув Езра занепокоєний. Він побіг до каюти і вийшов звідтам з якоюсь брудною скатертию. — Стань собі тут, тату. А тепер вимахуй добре! Може нас побачать.

— Я гадаю, що ми їх здогонимо — відозвав ся хлопчище.

— Таки так — відповів єго батько. — Питанє лиш, чи підїдемо так близько, щоби їх затримати, заким они ще раз навернуть і поїдуть.

Старий купець стояв на переднім покладї і вимахував скатертию. Син прискочив і собі до него та став махати хусточкою. — Они не дальше як пів милї від нас. Ану крикнім всї враз!

Оба крикнули з цїлої сили а рибак та єго син крикнули й собі за ними. — Ще раз! — відозвав ся Езра; і знов залунав голос розпуки по морю. Але барка плила спокійно дальше.

— Коли тепер не будуть навертати, то їх здогонило — сказав рибак. — Коли будуть плисти ще пять минут просто, то ми будемо готові.

— Чуєш? — відозвав ся Езра до свого батька і оба крикнули знов з цїлої сили та стали вимахувати:

— Ну, навертає — крикнув нараз Джорд. — Все пропало.

Джірдльстон застогнав, коли побачив, як головна жердь вітрилова обкрутила ся взад.

Всї дивили ся уважно, чи й другі жерді будуть крутити ся. Але они не крутили ся.

— Побачили нас! — відозвав ся рибак. — Стоять тепер і хотять нас взяти.

— То ми уратовані! — сказав Езра поступаючи ся взад і обтираючи піт з чола. — Іди до каюти, тату, та відпочинь. Виглядаєш як би який опир.

(Дальше буде).

В ТРУСКАВЦИ

В 1 і 3 сезоні о 30% дешевше.

Лічить ся з незвичайним результатом: Ревматизм, подаґра, товстість, пісок нирковий, астма, ісхіяс, слабости жіночі, недуги серця і жолудка.

Обширну брошурку о Трускавци висилає на жадане Заряд.

Товариство взаїмних обезпечень

„Днїстер“

у Львові, Ринок ч. 10 (дім „Просьвіти“).

перше і одиноке руске товариство асекурацийне **припоручене** Всечестному Духовеньству і всїм вірним Впреосьв. Митроп. і Преосьв. Еп. **Ординариятами** всіх **трех епархій,** обезпечає будинки, уряджене домашне, скот, господарскі знаряди, збіже в зерні і соломі, сїно в стогах і будинках **против шкід пожарних.**

Стан фондів з днем 31-го грудня 1900:

Фонд резервовий	311.540 К. 11 с.	520.406 К. 65 с.
Резерва премій	171.942 К. — с.	
Резерва специяльна	6000 К. — с.	
Фонд емеритальний	30.924 К. 54 с.	

За 1900 р. дістають члени **зворот** 8% з премії

Шкоди ліквідують ся **безпроволочно.** До кінця 1900 р. **виплатив** „Днїстер“ відшкодованя **2,120.834 К. Поліси** „Днїстра“ принимає **Банк краєвий** і Каси ощадности: у Львові, Коломиї, Самборі, Долинї, Снятинї, Городенцї, Теребовли, Заліщиках, Городку, Ярославі і Богородчанах при позичках гіпотечних.

На жите можна обезпечати ся через „Днїстер“ в товаристві взаімних обезпечень в Кракові, котре має як **найкористнїйші** комбінациї.

Товариство взаїмного кредиту „Днїстер“ стоваришене зареєстроване з обмеженою порукою, приймає **вкладки** до опроцентованя по **4%** і удїляє **позички** за оплатою **6½%** за інтабуляцию або порукою відповідних ручителїв.

„Днїстер“ **пошукує** спосібних **аґентів** в місцевостях, де близько **нема** аґенциї, і удїляє радо **аґенцию** письменним **селянам-господарям.**

ПЕРШЕ ГАЛИЦКЕ

Товариство акций для промислу хемічного

(давнїйше „Спілки командитової“ ЮЛІЯ ВАНҐА)

у Львові ул. Косцюшка ч. 5 — поручає на сезон весняний

НАВОЗИ ШТУЧНІ

з ґаранциєю змісту складників і по найнизших цінах.

Специяльний суперфосфат під **бараболї** уживаний з успіхом.

Звертаємо увагу, що продавані нами навози суть **виключно нашого власного виробу,** тому гарантуємо так за походжене як і зміст складників.

Цінники зі способом уживаня висилає ся відворотно.

„FOTOGRAFISCHE MITTHEILUNGEN“

одинока богато ілюстрована часопись для аматорів фотоґрафії, виходить два рази на місяць. Передплата чвертьрічно (6 зошитів) 3 марки 75 феніґ. Передплату можна пересилати в австрийских листових марках. Адреса: Verlagsbuchhandlung Gust. Schmidt Berlin W. 35 Lützowstrasse 27.

ЛЮБІНЬ

Купелї сїрчані недалеко Львова.

Найсильнїйші води сїрчані на суши европейскій. Купелї болотні. Лїчене електричностию, масажем, інгаляциєю. Купелї річні. Для потрібуючих водного лїченя ново устроений відділ гидропатичний, остаючий під управою фаховою. Лїчить ся з незвичайним успіхом ревматизм, опухлини по звихненях і зломанях, золзи, спізнені прояви кили, товстість, недуги жіночі, задавнені затросня металїчні, всякі недуги шкіри. Двох лїкарів, аптика, почта і телеграф в місци. Доїзд: Фіякер з Городка до Любіня 3 К.; віз почтовий зі Львова 1 К. 50 с. На жадане висилає Дирекция проспекти оплатно. **Відкрите сезону 20-го мая.** В першім сезоні о 30% дешевше.

Лїкар заведеня: др. Володислав Крупиньский.

MAYER'S CONVERSATIONS-LEXIKON

Пяте цїлком перероблене і побільшене видане, повне.

В 17-ох дуже хорошо оправлених томах з шкіряними хребтами і рогами, обіймає: **100.000** статей, **17.500** сторін тексту, **10.000** ілюстраций, карт і плянів, **1000** таблиць і додатків, **158** ілюстраций хромолїтоґр., **290** карт.

Крім того два томи доповняючі і один том спису (Registerband).

Разом 20 томів по зр. 6.

Поява нового виданя того твору, одинокого в загальній лїтературі, єсть лїтератским явищем не малої ваги. Розійшлось єго в 4-ох виданях більше як півтора мілїярда примірників і придбало собі заслужену славу, як найвеличавійший сучасний твір, як словар людского знаня.

Той лексикон можна дістати в комплетї, всі томи нараз на сплату **по 3 зр. місячно.**

Замовленя приймає **А. ЛЯНДОВСКИЙ,** Львів, Пасаж Гавсмана.

З друкарнї В. Лозиньского — під зарядом В. І. Вебера. (Телефона число 569)